

Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se

**Kamerabevakning i brottsbekämpningen – ett enklare förfarande
(SOU 2018:62)**

Ju2018/04065/L4

Inledning

Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten har anmodats att yttra sig över innehållet i rubricerat betänkande. Myndigheten har granskat förslagen främst med utgångspunkt från sin uppgift att ur ett rättssäkerhets- och integritetsskyddsperspektiv utöva tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet.

Utredningens förslag lämnas i huvudsak utan erinran. Myndigheten vill dock framföra följande synpunkter.

Ytterligare integritetsskyddande åtgärder

En för utredningen viktig utgångspunkt är att den nu gällande dataskyddsregleringen tillsammans med en författningsreglerad överviktsprincip medför ett utökat skydd för den personliga integriteten. Myndigheten vill dock framhålla att det är ett delvis nytt och komplicerat regelverk som berörda myndigheter har att förhålla sig till. Frågan om en kamerabevakning kan tillåtas eller inte innefattar svåra bedömningar, inte minst ur ett integritetsperspektiv. För att de föreslagna bestämmelserna ska få avsedd integritetsskyddande effekt förutsätts att myndigheterna noggrant prövar varje enskilt fall av kamerabevakning. Som Datainspektionen framhåller i utredningens kartläggning har det tidigare funnits brister i Polismyndighetens kamerabevakning. Mot den bakgrunden vore det enligt myndigheten önskvärt med ytterligare integritetsskyddande åtgärder. Exempel på en sådan åtgärd kan vara att en myndighet får i uppdrag att ta fram vägledning eller riktlinjer om hur aktuella bestämmelser ska tolkas och vad som ska vägas in vid prövningen av en kamerabevakning. En annan lämplig åtgärd kan vara att låta en utomstående myndighet få i uppdrag att följa upp effekterna av den nya regleringen om kamerabevakning inom några år.

Behövs det undantag från kravet på att göra en intresseavvägning enligt överviktsprincipen?

Utredningen föreslår att undantag från kravet på att göra en prövning enligt överviktsprincipen ska gälla för kamerabevakning som understiger tre månader för Polismyndigheten och Säkerhetspolisen vid risk för allvarlig brottslighet (14 c § första stycket p. 1). Förslaget motsvarar det tillfälliga undantag från tillståndskravet som gäller för myndigheterna i dag. Enligt nämnden kan en prövning enligt överviktsprincipen dock inte anses jämförbar med ett tillståndsförfarande, vare sig avseende arbetsinsats eller den tid en prövning tar i anspråk för berörda myndigheter. Även utredningen konstaterar att den administrativa belastning som en bibehållen överviktsprincip medför bör vara betydligt mindre än den som dagens tillståndsförfarande innebär. Nämnden anser att det med den utgångspunkten kan ifrågasättas om det alltjämt är motiverat med ett undantag i dessa fall, och särskilt ett undantag under så lång tid som tre månader.

Regleringen avseende tidigare meddelade tillstånd

Utredningen föreslår att alla tillstånd som har beslutats enligt kamerabevakningslagen eller kameraövervakningslagen (2013:460) ska sluta gälla omedelbart, när de nu föreslagna ändringarna träder i kraft. Såvitt nämnden kan bedöma kommer berörda myndigheter att behöva en övergångsperiod för att hinna se över och eventuellt anpassa den kamerabevakning som utförs. Ett alternativ till detta är att de beslut som har fattats inom ramen för tillståndsförfarandet fortsätter gälla fram till dess att tillståndstiden har löpt ut. På så vis får berörda myndigheter viss tid att inordna sig inför de förändringar som förslagen medför.

Detta yttrande har beslutats av Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden. I beslutet har Gunnel Lindberg (ordförande), Barbro Thorblad, Cecilia Dalman Eek, Linnéa Darell, Berit Jóhannesson, Zayera Khan, Christina Linderholm, Ewa Samuelsson, Mats Sander och Jonas Åkerlund deltagit. Föredragande har varit Ylva Marsh.

Gunnel Lindberg

Ylva Marsh